

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 121/2015-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. marca 2015 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti Veľká ryba, spol. s r. o., Mochovská 40, Levice, zastúpenej advokátkou JUDr. Elenou Ľalíkovou, Podbrezovská 34, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Daňového úradu Nitra a Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky v konaní vedenom pod č. 9411401/5/4987046/2014/Hi a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti Veľká ryba, spol. s r. o., o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. novembra 2014 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti Veľká ryba, spol. s r. o., Mochovská 40, Levice (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. Elenou Lalíkovou, Podbrezovská 34, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Daňového úradu Nitra (ďalej len „daňový úrad“) a Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky (ďalej len „finančné riaditeľstvo“) v konaní vedenom pod č. 9411401/5/4987046/2014/Hi.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla:

«1. Od roku 2009 sťažovateľ vedie s príslušným daňovým úradom ako správcom dane a FR SR ako jeho odvolacím orgánom spor o oprávnenosť nároku na vrátenie nadmerného odpočtu DPH za zdaňovacie obdobie Október 2008 vo výške 204.658,48 EUR.

2. Po negatívnych rozhodnutiach označených daňových orgánoch /ďalej len „porušovatelia“ v príslušnom tvare/, v prvom kole po kasačnom rozhodnutí NS SR z 31. 1. 2013, Krajský súd v Nitre rozsudkom zo 4.6.2013, č. k. 11S 80/2011-146, rozhodnutie býv. DR SR z 18. 4. 2011 zrušil ako nezákonné a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. FR SR rozhodnutím z 30.10.2013 bez akéhokoľvek dokazovania v zmysle kasačného rozsudku krajského súdu, opätovne potvrdil rozhodnutie správcu dane o zaplatení sumy 204.685,48 EUR.

4. Krajský súd v Nitre rozsudkom zo 6. 8. 2014, č. k. 11S 386/2013-69, druhý krát zrušil rozhodnutia porušovateľov ako nezákonné a vec vrátil správcovi dane na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Správca dane oznámením z 10. 11. 2014, ktoré bolo sťažovateľovi doručené 13. 11. 2014, informoval sťažovateľa, že bude pokračovať vo vyrubovacom konaní za zdaňovacie obdobie október 2008, uvedené v Protokole č.: 623/320/23873/2009/Št zo dňa 19. 6. 2009.

6. Z uvedeného možno urobiť záver, že vyrubovacie konanie od 19. 6. 2009 do 13. 11. 2014, teda trvajúce 5 rokov a 5 mesiacov, bolo nezákonné a zmätočné zo strany porušovateľov, čo naposledy konštatoval aj krajský súd v rozsudku zo 6. 8. 2014. Ignorovanie platnej právnej úpravy, či názoru KS v Nitre zo 4. 6. 2013... v kasačnom rozsudku, malo totiž za následok porušenie práva na fair proces v jeho časovej dimenzii, lebo doba, o ktorú sa predlžuje vyrubovacie konanie v dôsledku prejednávania nevyhnutnej správnej žaloby podľa § 247 a nasl. OSP /po kasačných rozsudkoch KS, ako aj v novom prejednaní veci správcom dane/, je dobou zakladajúcou zbytočné prietahy vo vyrubovacom a naň nadväzujúcom súdno-prieskumnom konaní, pričítateľné na vrub porušovateľov.

Aj ústavný súd v tomto smere pripomína, že nielen nečinnosť, ale aj nesústreďená a neefektívna činnosť /zmätočná/ orgánov verejnej moci a správy môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ak ich činnosť nesmerovala na odstránenie právnej neistoty týkajúcej sa vrátenia zaplatenej DPH v októbri 2008.»

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné práva spoločnosti *Veľká ryba, spol. s r. o.*, garantované čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2, čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 ods. 1 Protokolu č. 1 k dohovoru, postupom Finančného riaditeľstva SR v B. Bystrici a Daňového úradu v Nitre, pobočka Levice, v konaní vedenom pod č.: 9411401/5/4987046/2014/Hi, porušené boli.

2. Daňovému úradu Nitra, pobočka Levice prikazuje v označenej veci konať bez zbytočných prietahov.

3. *Veľkej rybe, spol. s r. o.* priznáva finančné zadostučinenie v sume 20.468,50 EUR, ktorú sú povinní zaplatiť Daňový úrad Nitra a FR SR B. Bystrica spoločne a nerozdielne /solidárne/.

4. *Veľká ryba, spol. s r. o.* má nárok na náhradu trov konania v sume 340,88 EUR... ktorú sumu zaplatia Daňový úrad v Nitre a FR SR v B. Bystrici solidárne na účet JUDr. Eleny Lalíkovej, všetko do 1 mesiaca od doručenia nálezu.“

Podľa rozvrhu práce ústavného súdu na obdobie od 1. marca 2015 do 29. februára 2016 I. senát ústavného súdu rozhoduje v zložení: predsedníčka senátu Marianna Mochnáčová a sudcovia Peter Brňák a Milan Ľalík. Na základe oznámenia podaného sudcom Milanom Ľalíkom o dôvodoch vylúčenia, resp. nevyúčenia z výkonu funkcie sudcu v tejto veci, bol uznesením sp. zn. II. ÚS 34/2015 z 15. januára 2015 sudca Milan Ľalík vylúčený z konania a rozhodovania vo veci. Na základe čl. III platného rozvrhu práce ústavného súdu namiesto vylúčeného člena I. senátu ústavného súdu rozhodoval o predbežnom prerokovaní sťažnosti člen III. senátu Ľubomír Dobřík.

II.

Podľa čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd

na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľka sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 ods. 1 dodatkového protokolu postupom daňového úradu a finančného riaditeľstva v konaní vedenom pod č. 9411401/5/4987046/2014/Hi o vyrubenie dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie roku 2008.

Sťažovateľka v sťažnosti namieta, že označené vyrubovacie konanie trvá už viac ako päť rokov a dosiaľ nebolo právoplatne skončené, pričom rozhodnutia daňového úradu a finančného riaditeľstva vydané v tomto konaní boli opakovane zrušené pri ich prieskume v správnom súdnictve. Podstatu sťažnostných námietok sťažovateľky teda tvorí namietaná nečinnosť daňového úradu a finančného riaditeľstva spočívajúca v ich neefektívnej činnosti v daňovom vyrubovacom konaní, v príčinnej súvislosti s ktorou malo dôjsť k porušeniu označených základných a iných práv sťažovateľky.

Právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity. Zmysel a podstata princípu subsidiarity spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje z tohto hľadiska ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú (m. m. III. ÚS 149/04).

Súčastou ustálenej judikatúry ústavného súdu je aj právny názor, podľa ktorého princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú osobu. Preto každý, kto namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a pred tým, ako podá sťažnosť ústavnému súdu, požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu

(IV. ÚS 128/04). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany svojich základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným orgánom verejnej moci, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07).

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 250t ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) fyzická alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje právny predpis.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka má účinný prostriedok nápravy na ochranu svojich základných práv a slobôd podľa § 250t ods. 1 OSP, a preto sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci.

Keďže ústavný súd odmietol sťažnosť ako celok, bolo už bez právneho dôvodu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. marca 2015

